

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy (Polska)
w dniu 20 sierpnia 2014 r. – Polkomtel Sp. z o.o. przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji
Elektronicznej**

(Sprawa C-397/14)

(2014/C 431/14)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Polkomtel Sp. z o.o.

Strona pozwana: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Uczestnik postępowania: Telekomunikacja Polska S.A. w Warszawie (obecnie Orange Polska S.A. w Warszawie)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 28 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) ⁽¹⁾, w brzmieniu pierwotnym, należy interpretować w ten sposób, że dostęp do numerów niegeograficznych należy zapewnić nie tylko użytkownikom końcowym z innych Państw Członkowskich, ale także użytkownikom końcowym z Państwa Członkowskiego danego operatora publicznej sieci łączności z tym skutkiem, że ocena realizacji tego obowiązku przez krajowy organ regulacyjny podlegałaby wymogom wynikającym z zasady efektywności prawa unijnego oraz zasady pronijnej wykładni prawa krajowego?
- 2) W przypadku pozytywnej odpowiedzi na pytanie nr 1, czy art. 28 dyrektywy 2002/22 w związku z art. 16 Karty Praw Podstawowych należy interpretować w ten sposób, że do realizacji obowiązku, o którym mowa w pierwszym z tych przepisów, może zostać wykorzystany tryb postępowania przewidziany dla krajowych organów regulacyjnych w art. 5 ust. 1 dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie) ⁽²⁾?
- 3) Czy art. 8 ust. 3 dyrektywy 2002/19 w związku z art. 28 dyrektywy 2002/22 i art. 16 Karty Praw Podstawowych, bądź art. 8 ust. 3 dyrektywy 2002/19 w związku z art. 5 ust. 1 dyrektywy 2002/19 i art. 16 Karty Praw Podstawowych należy interpretować w ten sposób, że w celu zapewnienia użytkownikom końcowym krajowego operatora publicznej sieci łączności dostępu do usług wykorzystujących numery niegeograficzne świadczonych w sieci innego krajowego operatora, krajowy organ regulacyjny może określić zasady rozliczania operatorów z tytułu rozpoczęcia połączenia poprzez wprowadzenie stawek za zakańczanie połączenia ustalonych dla jednego z tych operatorów w zależności od ponoszonych kosztów na podstawie art. 13 dyrektywy 2002/19, w sytuacji gdy operator proponował zastosowanie takiej stawki w toku zakończonych fiaskiem negocjacji prowadzonych w wykonaniu obowiązku określonego w art. 4 dyrektywy 2002/19?

⁽¹⁾ Dz.U. L 108 s.51; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 13 Tom 029 P. 367 – 393

⁽²⁾ Dz.U. L 108 s.7; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 13 Tom 029 P. 323 – 336

**Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 26 czerwca 2014 r. w sprawie T-372/11
Basic AG Lebensmittelhandel przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego
(znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 20 sierpnia 2014 r. przez Basic AG Lebensmittelhandel**

(Sprawa C-400/14 P)

(2014/C 431/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Basic AG Lebensmittelhandel (przedstawiciele: D. Altenburg, T. Haug, Rechtsanwälte)